

[Stavad]

forslag tilbage mellem anden og tredje behandling, gives en chance for, at vi ikke her i salen med vidt åbne øjne lukker op for ny skattespekulation. Det vil være – synes jeg – næsten kritisabelt på en måde, så ingen af os kan leve med det, hvis disse forslag kommer igennem, som det tegner til med de ændringsforslag, regeringen har stillet.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Jens Thoft en stille bemærkning. Der er venlige forfattere i udlandet, som har kaldt Folketinget verdens mest stille parlament. Jeg håber ikke, de har været til stede under første del af forhandlingen i dag i hvert fald.

Jens Thoft (SF):

Det er, som hr. Stavad sagde, en ganske stor pakke, vi har til afstemning, og lovforslag nr. L 4 er vel efterhånden blevet til en murstensroman i tusindsidersklassen, og der må nødvendigvis i Skatteudvalget være andre end mig, der har mistet overblikket. Jeg vil med det samme erkende, at jeg i hvert fald har gjort det, også selv om jeg har brugt den sidste uge til at læse på svarene.

Bedre blev det da ikke, at skatteministeren i sidste runde opdelt lovforslaget yderligere i tre underlove, så man nu også skal holde styr på de dele. Jeg har mærket mig, at de mindre partier i Folketinget den dag, Skatteudvalget afgav betænkningen, i realiteten heller ikke var parat til at afgive betænkning og derfor ville redigere for deres stilling i dag.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige en lille smule om udvalgsarbejdet, og det er i forlængelse af den kritik, hr. Stavad rejste, når regeringen efterlader huller i lovgivningen.

Under den forrige skatteminister, som jeg aldrig havde troet jeg ville komme til at savne så meget, som jeg har savnet ham under den nuværende skatteminister, var det dog sådan, at hvis man gjorde et stykke arbejde i Skatteudvalget og påpegede huller, blev disse huller i almindelighed stoppet. Men i Skatteudvalget under denne minister er det bedøvende ligegyldigt, hvad vi påpeger af huller; ministeren tromler bare igennem og efterlader den ene ladeport efter den anden åben. Det er en overordentlig utilfredsstillende arbejdsform for en skatteordfører at have, når man – uanset hvad

man stiller af spørgsmål, uanset hvordan man påpeger huller – må konstatere, at der bliver ikke flyttet et komma i den anledning.

Man kan have nogle meninger om, at de rige ikke skal betale skat. Man kan have nogle meninger om, at vi overhovedet ikke skal betale skat, men det må dog være sådan, at har vi nogle regler, der siger, at der skal betales skat, så skal det ikke være sådan, at én gruppe af befolkningen bare kan undfly det.

Men det revisoreksempel, som også hr. Stavad nævnte, og som skatteministeren jo godt ved ikke er et fiktivt eksempel, var fra en henvendelse, som Skatteudvalget fik for, jeg tror efterhånden, det er to år siden, hvor en ligningskommission på Fyn brokkede sig og sagde: Det kan da ikke være rigtigt, at man kan tage penge ud af et aktieselskab til en væsentlig lavere beskatning ved blot at likvidere med regelmæssige mellemrum, hvor vi fik svaret i udvalget, at det er meningen, sådan er reglerne.

Nu får ministeren muligheden for at stoppe huller, men der bliver ikke flyttet et komma, hullerne står tilbage.

Regeringen opfordrer hver eneste dag til opsparring. Regeringen siger også, når den vil sænke skatten af opsparingsbeløbet i virksomhedsordningen fra 50 til 38 pct., at formålet er at skaffe yderligere opsparring. SF har klart med en stribe spørgsmål i udvalget dokumenteret, at det er lukrativt at nedspare, at handler man skattemæssigt rationelt, tømmer man sin opsparingskonto, den del, der er indbetalt 50 pct. af, og så fylder man op med den del, der kun skal betales 38 pct. af. Der vil altså være et incitament til at tømme opsparingskontoen i virksomhederne, til at tømme virksomhederne for kapital og ikke, som regeringen påstår, et incitament til det modsatte. På længere sigt kan det være, regeringen har ret, men på kort sigt er det SF, der har ret.

Regeringen er også rendt ind i det problem, at den hele tiden lover skattelettelser. Det, der sker, når man lover skattelettelser, det er selvfølgelig, at folk forsøger at undfly skatten med det formål at trække pengene ud til beskatning i et senere indkomstår for da at få fornøjelse af de lavere skatter, som regeringen runder og lover hele tiden. Vi har et godt eksempel fra Grønland; i de år, hvor skatten steg dramatisk i Grønland, var det ikke så mange skattefiduser, der blev benyttet, fordi det var tåbeligt at udskyde skatten.